

Jestliže se vám nelíbí, řikejte to všude! tím se zvýší prodej tohoto uslechtilého díla!

PRETLAK

ČASOPIS STUDENTŮ UNIVERZITY PALACKÉHO V OLOMOUCI · 1KČS

STUDENTI UP OLOMOUC
A OBČANSKÉ FÓRUM

VAŠE
DŮRŠ ŽIJÍ

ZVOU
NA

44

MAJÁLE-
SOVÝ PRŮVOD

MÁJOVOU
VESELICI

TRASA: ŽIŽKOVO NÁM.
DEVIŠOVA, SV. MORIC,
TR. SVOBODY, PAVELČÁKOVA,
HORNÍ NÁM.

1990

PROGRAM:

- LIDOVÉ PÓDIUM
- ROCKOVÉ PÓDIUM
- OF DĚTEM
- DĚTSKÉ PÓDIUM
- DIVADELNÍ PÓDIUM
- SALÓN UTVÁŘENÍ
- EXTRA PÓDIUM
- COUNTRY A FOLK PÓDIUM
- JAZZ - PÓDIUM

1. SVOBODNÝ
1. MÁJ
100 LET MČS

STRÁPEKY

Pijete rádi pivo?

Značná část studentů /a jistá část studentek/ pravděpodobně odpoví kladně. Nevím však, zda stejně pozí-

tivně odpoví studenti na otázku, zda jsou ochotni pro udržení kvality našeho piva něco konkrétního udělat. Ano, jde o chmelové brigády. Téměř všichni posluchači naší univerzity prošli v minulých letech chmelovými brigádami, jako nutnou či vynucenou ouverturou k vysokoškolskému studiu. Letos nechceme a nebudeme nikoho nutit, každý student jako kterýkoli jiný náš občan se stal svobodným člověkem. Přesto si však dovoluji obrátit se jménem vedení Univer-

DH - 22. - 27. 4. 1990
Academia film Olomouc

INSERT

Prodám nové knihy: Čihák: Anatomie 1. a 2. díl. Stanislav Straškrába, Šmeralova 6, 772 00 Olomouc

Stavovská unie studentů Olomouc
Přijme
Účetní - na plný prac. úvazek
Právnicka - na poloviční prac. úvazek
Informace na Studentcentru, Křížkovského 14, dveře č. 319, 306

S-klub - 27. 4. 1990
Pepa Nos - recitál ve spolupráci s Artforem

U-klub - 26. 4. 1990
S. Nálepková - Sněhurka na tram-polině - divadelní recitál členky Mimtria

Naše omluva
V aprílovém čísle "BIZAR" jsme se programově snažili přinést snůšku "zeritovného a zábavného čtení". (Nakolik se to podařilo, je sporné).
Na čestném místě se také skvěly nevyžádané příspěvky převážně anonymního charakteru. Neprozetřelné jsme otiskli i škvár, který napadá konkrétní osobu. Nevymlouváme se na mladickou nerozvažnost, ale upřímně toho litujeme. Chtěli jsme pouze ukázat, čeho mohou být lidé schopni. Bohužel jsme proto omlouváme všem panům Hořínkům, kterým na základě našeho křiku mohli vzniknout nepříjemnosti.
Redakce

Studenti svobodným volbám 1990

Volební sekce Stavovské unie studentů bude po dobu volební kampaně organizovat výjezdní akce na volební schůze a shromáždění po celé Severní Moravě. Naším cílem je informovat především občany vesnic, kde je situace velmi znepokojivá a kde KSČ získává svou sociální demagogií opět své pozice. Prosíme proto zájemce z řad MNV, občanských iniciativ a politických stran a všechny ostatní, aby, mají-li zájem, oznámili své požadavky na Studentcentru - Křížkovského 14

nebo telefonicky na čísle 208 466 (208 465) 10.00-16.00. Chceme občany informovat o volebním zákoně, politických stranách a také o skutečné činnosti KSČ v čele s J. Machalíkem. Svobodné volby 1990 musí znamenat konečné vítězství demokracie nad totalitou, a proto považujeme za nezbytné objektivně informovat veřejnost.
Volební sekce SUS

zity Palackého na všechny studenty s morálním apelem. Vždyť zároveň se svobodou jsme také všichni převzali příslušný podíl odpovědnosti za budoucnost naší země. Víím, že na nějaké výzvy k uvědomělosti /kolik jsme jich v minulosti zažili/ může být leckdo velmi alergický. Chci jen připomenout, že chmeleři se nikoli pouze vlastní

vinou, ale právě v důsledku "starých pořádků", octli v nezáviděníhodné situaci: neumí dosud vyřešit sklizeň chmele jinak, než pomocí studentských brigád. Chtějí však podstatně zlepšit pracovní podmínky a zejména možnosti výdělků. Více asi v této chvíli udělat

nemohou. Studenti UP, pomůžeme jim? Brigády organizuje Studentská stavovská unie, bližší informace získáte z plakátů na kolejích, popř. přímo v sídle SUS, Křížkovského 14, sekce brigád.

Doc. PhDr. Vl. Kostřica, CSc.
prorektor UP

MARTIN HEIDEGGER

UOLOMOUCI

Vědecká konference na téma Heidegger a filosofie, zabývající se životem a dílem tohoto významného existencialisty, proběhne v areálu FF UP ve dnech 25.-27. dubna 1990

DVE

JAK JE TO S DOCENTEM WEIGLEM

Z článku pisatele -PZ- /Přetlak 43/90/ vyplývající pochybnosti o postavení doc. MUDr. E. Weigla, CSc. na LF UP. Rádi bychom se k článku vyjádřili jako akademičtí funkcionáři a také proto, že kolega Weigl je vědeckým žákem, spolupracovníkem a přítelem jednoho z nás /M.H./. Na druhé straně, druhý z nás mohl snad právem očekávat, že si pisatel i redakce jednoduchým dotazem buďto u děkana nebo u OF získá jasno v pseudoproblému, který se předstírá neinformovaným čtenářům.

Katedra mikrobiologie a imunologie byla rozdělena po důkladném uvážení na základě doporučení z porady vedení LF s předními čs. odborníky, mezi nimiž byli rovněž olomoučtí docenti Maršálek, Weigl a Hájek. Nebylo a není žádného antagonismu mezi nimi navzájem, ani k vedení LF. Víme, že kolega Weigl si vždy vážil odborné úrovně doc. Hájky, který po léta přednášel mikrobiologii studentům stomatologie a jeho vědecké práce o taxonomii stafylokoků mají světový ohlas. Víme také, že i kol. Hájek si váží vědecké práce Weiglovy v imunologii a mykologii, vyjádřené řadou originálních publikací i patenty z oblasti biotechnologie. Jsme přesvědčeni, že oba jsou muži na svých místech, s multidisciplinárním myšlením a schopnostmi koncepčně a energicky řídit početný kolektiv spolupracovníků k vyšším výkonům v oblasti pedagogické, vědeckovýzkumné a provozní diagnostické.

Doc. Weigl v žádném případě nezahálí /jak se domnívá -PZ-/. Vede katedru imunologie, umístěnou zatím v poměrně stísněných prostorách jednoho patra alergologické kliniky a v jedné laboratoři na kat. lék. biologie. Současně je přednostou odd. imunologie FNsP, které zajišťuje imunodiagnostická vyšetření pro kliniky. Děkan LF vyhověl jeho žádosti, aby tento semestr nepřednášel a věnoval se jen organizační činnosti, neboť kromě uvedeného byl doc. Weigl pověřen ještě dalším, nad jiné obtížným úkolem: realizací programu medicínských biotechnologií. Tento program, iniciován již před desetiletími doc. Dr. Malotou, CSc, byl a je jedním z nosných, perspektivních směrů vědeckého výzkumu na UP a úzce souvisí s imunologií, mikrobiologií a dalšími obory. Nadto je tato problematika předmětem mnohaletého výzkumného zájmu doc. Weigla. Proto se stal po zásluze právě on garantem biotechnologického programu. Má plnou důvěru vedení fakulty a university, které ho podporuje.

M. Hejtmánek, prorektor UP
a L. Neoral, děkan LF UP

POŘÁDEK & MRAVNOST

Jsou slova, kdykoli ochotná posloužit jako heslo na prapor, pod nímž se jdeme přit. Slova "pořádek" a "mravnost" uvedena v titulku, k nim patří. Bohužel se někdy stává, že obě strany vedou spor pod tímž heslem - což dokazuje, oč důležitější než slovo je smysl, obsah, který mu jeho zastávce přisoudil.

Na straně 5 Přetlaku z druhého dubnového týdne kritizuje značka -PZ- rozdělení někdejší katedry mikrobiologie a imunologie na dvě samostatné části s tím, že mikrobiologii povede dr. Hájek a imunologii dosavadní vedoucí doc. Weigl. Za nemravné je označeno v této záležitosti mlčení OF, vyslovující souhlas s tím, aby byl vynikající odborník a pedagog doc. Weigl ponechán zahálce; dr. Jezdinskému, představiteli OF, pokládá autor článku jistou, řekněme, předpojatost v hodnocení tam vyslovovaného názoru.

Program OF je i mým programem - rád bych proto k této záležitosti řekl pár slov. Svou nezaujatost nemohu předem nijak dokázat, jen bych chtěl prohlásit, že podle mého životního názoru snad ke každému cíli vede několik cest, jejichž schůdnost lze předem obvykle jen více či méně spolehlivě odhadovat.

Při posuzování situace míváme ve zvyku vycházet z daného statu quo - a případné změny k němu vztahovat a jim poměřovat. Je v tom riziko zkreslení: stav daný dnes byl totiž kdysi sám změnou stavů někdejšího. V případě, o němž uvažujeme, by nemělo být opomenuto, že k onomu někdejšímu stavu patřila kádrová perzekuce těch, kdo byli oporami mikrobiologie na této fakultě. Kádrovou politiku neurčoval doc. Weigl; nicméně by nemělo nikomu připadat podivné, že jsou dnes uvažovány alternativy dříve neuvažované; byla totiž odstraněna omezení už předem kdysi odsuzující některé pracovníky fakulty k úloze občanů druhého a třetího řádu. Pro změnu daného stavu byly objektivní důvody: sloučení obou tak rozsáhlých oborů jakými jsou mikrobiologie a imunologie do jedinného organizačního celku se ukazovalo jako obtížně zvládnutelné osobou jediného vedoucího; pracovníci katedry tento návrh nové organizace podpořili. Navíc je imunologie obor prostupující snad všemi klinickými disciplinami, s dosud nedořešenými vazbami zajištění ve výuce stávajících předmětů, případně v předmětu samostatném. O tom, že by si mohl doc. Weigl ve funkci vedoucího katedry imunologie zahálet, pochybují naprosto upřímně; tam je práce

jak na kostele. Myslím, že je v pořádku, když je člověk po- věřován úkoly tak, aby se v nich neutápěl; aby je mohl zvládat s přehledem, s chutí a taky s potěšením. Když je něčeho moc, je toho příliš - a dnes už se snad nehodnotíme podle toho, kolik funkcí kdo v rubrice pod svým jménem napočítá. To bývalo - a bývalo to trapné a zejména ke škodě naší společné věci.

Tolik o pořádku.

Pišu tohle nejen za sebe, ale i za OF - za mravnost či nemravnost jeho mlčení. Může být mravně mlčet, jestliže je takové mlčení vyjádřením vzdoru - proti násilí, zvůli, uzurpované moci. Může být nemravně mlčet, děje-li se před máma očima křivda a já neprotestoval, ačkoli jsem mohl bez rizika ohrožení života a jeho základních hodnot.

Tohle náš případ není.

OF prostě podpořilo - v kauze mikrobiologie a imunologie - alternativní řešení k řešení dosavadnímu. Vedeno k tomu dobrou vůlí podpořit oba tyto obory a jejich další rozvoj - v zájmu fakulty i nemocnice - v přesvědčení, že takto se využije schopností i znalostí nejen doc. Weigla, ale i dr. Hájky. Kritériem našeho rozhodování byla účelnost - a ne nějaké apriorní ohledy kádrové. O důsledcích podobných praktik měla totiž možnost řada z nás, kteří bereme zásady OF za vlastní, přesvědčit se na vlastní kůži a vlastní osudu.

Z té odvrácené strany.

S. Komenda

MISSET

Katolická obec studentů uskuteční 25. 4. v 19.30 na Studentcentru videoprodukci filmu M I S E. Kdo má zájem se seznámit s působením katolických kněží na místech u indiánských kmenů v Jižní Americe, je srdečně zván.

Není to nic neobvyklého, když někdo v současné době nabude dojmu, že něco není v pořádku. Prakticky denně se děje spusta nej-různějších změn. Věci dříve nedotknutelné se poznenáhlu zbavují tajemného oparu, lidé dříve nepostradatelní najednou nikomu nescházejí... Jsou události, které stojí v centru pozornosti celého národa. Jiné mají dosah jen regionální a dotýkají se pouze určité skupiny lidí. Přijímají se moudrá a potřebná rozhodnutí. Dělalí se i přehmaty.

Často je neobyčejně obtížné posoudit oprávněnost toho či onoho kroku. (Zvláště pak, je-li pozoro-

vatel odkázán pouze na vnější projevy dané situace. Je proto nutné podat mu vysvětlení) Člověk může totiž poměrně snadno podlehnout klamným představám. Některý počin ve své podstatě racionální může působit paradoxně.

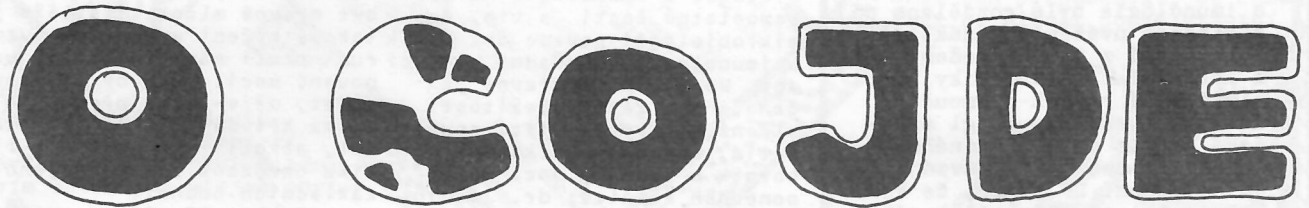
Co však má dělat ten, kdo shledá jistou záležitost problematickou? Má vpodstatě tři možnosti:

1. celé věci si prostě nevšímát a pustit ji ze zřetele - (snad nejnebezpečnější varianta)
2. rozvíjet nejrůznější spekulace a provádět více či méně zasvěcené analýzy - (Bez detailní znalosti situace vyzní-

vají naplano. Přesto jde o způsob zhusta praktikovaný zejména v pohostinstvích nižších cenových kategoriích)

3. snažit se dobrat vysvětlení na místech tzv. kompetentních třeba i za pomoci sdělovacích prostředků (např. tisku - potažmo tedy i Přetlaku) - (Tuto cestu pokládám za nejpříjemnější)

A tady vidím jednu z funkcí nezavislého tisku: Vnímavý občan, jemuž není lhostejný stav věci, nastíní situaci, přidá svůj názor, případně vznesne otázku. Redakce toto otiskne. No a příslušná osoba nebo instituce je nucena se vyjádřit.

Jak prosté:

A/ tazatel se mýlí, odpovídající vysvětlí situaci a uvede vše na pravou míru

B/ tazatel má pravdu, potom tedy:

B.1/ druhá strana uzná svou chybu

B.2/ druhá strana kličkuje a odvádí pozornost

pozn.1) (Váhám, zda bod B.2 rozdělit na podbod B.2.a - kouřová clona z temných pohnutek

B.2.b - kamufláž tzv. "pro dobro věci". Nakonec nerozlišují. Účel by opravdu neměl svítit prostředky)

B.3/ druhá strana napadne tazatele (dle hesla nejlepší obrana je útok)

pozn. 2) (Možné jsou i jiné varianty - kombinace B.2 a B.3 - zjednoduší to, že se celý spor odehrává před

očíma čtenáře zaručuje jakousi veřejnou kontrolu čistoty prostředků, jež obě strany užívají.

pozn.3) (Velmi cenné! Při osobním řešení polemiky nežádka dochází k neadekvátní argumentaci - nelze vyloučit ani eventuální fyzické napadení!) Navíc lze (často nikoli bez úspěchu) předpokládat, že ona která záležitost bude zajímat i početnou čtenářskou obec (nemusí jít zrovna o konflikt kalibru Lis kontra Sacher).

Mohou se vynořit i další hlasy, názory, fakta. Do hry vstupují další a další strany, které přihazují na pomyslnou miskou vah. A konečně redakce tiskne trumfy obou polů, aniž by si snad činila nárok být arbitrem. Dá

pouze prostor všem, kteří se chtějí vyjádřit. Když se podaří případ dostatečně rozkrýt a rozmetat, může se vyloupnout i pravda. A o tu by mělo jít především.

Zdánlivě samozřejmě, ale bohužel... Stává se, že původní hledání kořenů sporu se redukuje na bitvu, v níž se vyřizují osobní účty. Upřímně míněný dotaz může být pochopen jako znevažování, jako podvracení, jako napadání. Někdy to plyne z nepochopení. Někdy se to hodí...

Mělo by však platit, že posuzovány budou pouze fakta, nikoliv ten, kdo je předkládá. Skutečně není podstatné která fyzická osoba je zainteresovaná (Pokud si ovšem nepočíná způsobem, který by mohl být chápán jako osočová-

ní nebo nactiutrhání - pochopitelné. Proti tomu se však lze s úspěchem ohradit.) Je třeba věnovat se reálu, nikoliv se pít po motivaci tazatele a uměle konstruovat jeho domělé pohnutky.

Navíc - ani osobní autorita nemusí být směrodatná. Jistě, i spravedlivý člověk může být na omylu (otázka je, nakolik si jej připustí a naopak - v některých situacích i osoba nedůvěryhodná může mít pravdu.

Nechci unavovat moralitami, neodpustím si však výzvu na závěr:

LIDI, NEBUĎTE MALICHERNÍ, OTEVŘETE OČI A VEMTE ROZUM DO HRSTI!

Tomáš Novák

PS: /Poznámka zdánlivě nesouvisející/ Úřtivou většina našeho časopisu tvoří autorské příspěvky. (Věřte, je to důsledek nezájmu studentů o práci v časopise, nikoliv našeho údajného sektářství). Redaktoři Přetlaku mohou být proto snadno považováni za grafony.

Některé čtenáře to svádí připisovat i autorství článků označených šifrou či zkratkou někomu z redakčního kmene. Je to pošetilé. Ubezpečuji vás, že počet našich článků je konečný - jsou vždy podepsané celým (a pravým) jménem. (Pokud si však naši externí spolupracovníci zvolí z nejrůznějších důvodů pseudonym, je to jejich věc...)

Mladý hlasatel 17. XII. 1938

MIREK DUŠÍN

JARKA METELKA

JINDRA HOJER

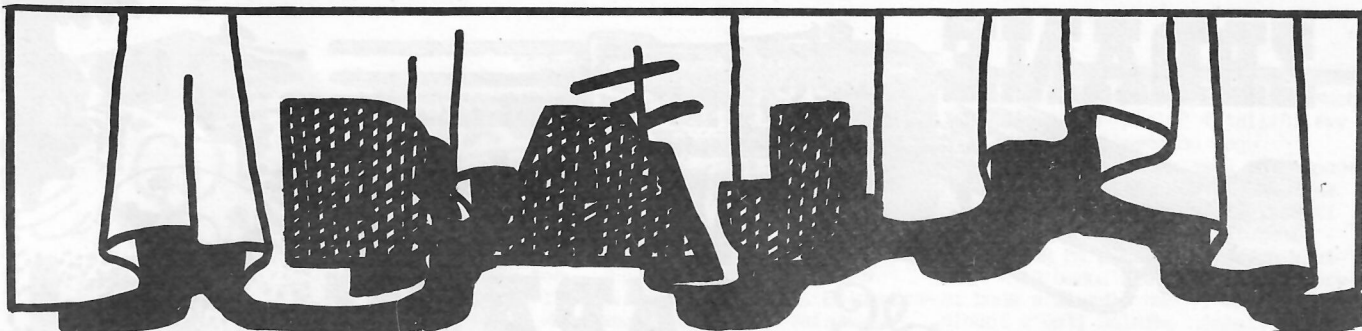

RYCHLONOŽKA

ČERVENÁČEK

ČTYŘI

Divadelní hru Daniely Fischerové v režii Vladimíra Merty, za dramaturgické spolupráce Jana Roubala, nastudovalo STUDIO FORUM při SDOS v Olomouci. Premiéra v S-klubu 24. dubna 1990.

"V této hře se obracíme k Hamelnským. Domníváme se, že to nejsou pouze postavy v choru, které vytvářejí obec Hameln, ale jsme to my všichni."

Zpočátku jsem měla jistou averzi k tomu, že mi pan Merta přidělil roli proti mé vůli. Po skončení představení mi však bylo jasné, že občanem Hameln jsem se stala už svým příchodem do divadla. Inscenace mne naprosto pohltila, přinutila mne přijmout důrazný apel k sebeanalýze. Kde je hranice mezi zlem a dobrem ve mně? Jak ji mám rozeznat? V životě nastane okamžik, kdy člověk musí říct NE. Svedu to? Ačkoliv vlastně šlo o veřejnou zkoušku se zatím nedokonalým osvětlením a neúplnými kostýmy, měla jsem dojem uceleného, kompaktního tvaru, který ve mně zanechal hluboký zážitek. Téměř se mi nechce věřit, že tato inscenace je pro Vladimíra Mertu v oblasti divadla režijním debutem.

V tomto rozpoložení jsem byla nucena klást mu otázky. Kvituji s velkým povděkem, že se neřídil pravidlem "na blbou otázku blbá odpověď".

"Nebyl jsem tou hrou zaujatý, byl jsem jí přímo posedlý. Měl jsem dojem, že se seznamuji s textem, který napsala ženská část mojí duše. Cítil jsem velké emoce za málo slovy. Úžasná rozprostřenost emocí, kterou člověk v sobě cítí, jenomže se za ni buď stydí, nebo ji potlačuje, to je část hry, kterou mám sám v sobě."

Pomohla mi orientovat se v krajních polohách mé vlastní duše. Pro začátečníka není jednodušší hra, než je Báj, protože z vás vytáhne úplně všechno. Má to jednu nevýhodu. Jak uděláte Báj, vidíte celou pravdu o sobě. Víím, že lepší divadlo, než Báj už nemohu udělat, ničemu už nebudu věnovat tolik soustředění, chtění a zbožných modliteb, aby se to povedlo, než této hře."

Zajímalo mě, jestli chce v tomto případě pokračovat v divadelní režii a Vladimír Merta se mi přiznal, že by strašně rád, ale po Báji se mu bude velmi těžko hledat druhý text, kterému by se dokázal takovým způsobem odevzdat. Ano, i mne její texty, vylučující prvoplánový výklad přisouzení zla někomu, zatímco já mohu zůstat mimo, nesmírně dráždí. Nutí mne k rozpitvávání sebe sama, zasahuje nejcitlivější místa mé duše. Současně mne obviňuje a ponižuje, přitom ukazuje cestu k nápravě.

"Daniela Fischerová je žena, která: nežije pouze svůj život, ale jako pravá vědma do sebe vstřebává celé kusy historií a vzdělanosti a v kotlíku své citlivosti vyvaří pak velice jedovatý text, jako je Báj. Hra je psána krví, autorka pleská o prkna skutečným masem a skutečnými útržky duše a to nejen duše jednotlivých postav, ale duše celých národů."

Hra je v podstatě hotový, zrežirovaný tvar. Jak Merta řekl, autorka ve své pýše a nedůvěře režisérům zahltil tak přesnými a stručnými poznámkami, že je velmi těžké se k němu originálně přiblížit, cítí téměř jako svatozář, jestliže něco mění.

"Když jsem viděl ten živoucí organismus, který vzniká na scéně, zjistil jsem, že některé věci je možné řešit jinak, než jak je předepsáno. Ale, v podstatě, po velkých oklikách člověk dojde k parafrázi poznámky, kterou ona má v té hře. Je to pro mne, jako pro režiséra, krásný zážitek, protože víím, že jsem obloukem kolem textu opsal všechny možné kruhy, ale když se nakonec pokorně vrátím k předepsanému, necítím se neinvenčně nebo neoriginálně. Naopak. S velkou úlevou si řeknu - chválabožu, vykládám pouze text, který je napsaný."

Báj má být uvedena v SDOS. Mám však jisté obavy, bude-li představení, které ve svém studiovém provedení diváka přímo začlení do hry, atakovat diváka tak daleko přes rampu.

"Já bych to docela rád viděl. Mám rád kamenné divadlo a právě v kontrastu té kamennosti a intimnosti, která se děje na scéně, je pro mne dráždivý kontrast."

V souvislosti s tím jsme se dostali k problému oblastního divadla. Naše divadlo se sice pyšní stálými předplatiteli, ale jiné diváky, zvláště pak studenty, v něm téměř nepotkáte.

"Právě ta formálnost docházení do oblastního divadla je počátek jeho smrti. Do divadla musí chodit jak pan lékárník, tak podivné existence, studenti na bidýlku, milenci, sem tam nějaký opilec, neuznaní básníci a grafomani, jde tu o podhoubí, v němž se rozpouští zvláštní napětí, které kolem divadla musí být."

Snad právě toto představení přetáhne část publika do velkého divadla. **"BUĎTE VĚRNÍ VAŠEMU DIVADLU, PROTOŽE JINAK I KDYŽ BUDOU SEBEGENIÁLNĚJŠÍ, BEZ VÁS NEBUDOU."**

připravila: Veronika Hádková

VDĚK NENÍ NA MÍSTĚ

Vděk není na místě

Jedna moje známá si uspořádala soukromou anketu na téma: Koho budete volit? Zjistila přitom otřesnou věc, hodně starých lidí chce volit komunisty, říkají, "jsem jim vděčný (vděčná), za důchod". Jedna babička tomu našedila korunu, když řekla, že by KSČ nevolila, ale bojí se, že by přišla o penzi. Z dalšího dotazování vyšlo najevo, že byla prodavačka, osobní důchod nemá, ten normální činí necelých dvanáct stovek.

Kdy už konečně těmto lidem někdo vysvětlí, že svůj důchod nedostávají darem od bývalé vládnoucí strany, ale že si jej zajistili svou prací pro stát? Léta přece vytvářeli jisté hodnoty, platili daně a z tohoto jim nyní státní pokladna vyplácí úrok.

I v tom prohnilém imperialismu má každý, kdo odpracuje určitý počet let, nárok na penzi, obvykle tak slušnou, že si přitom nemusí přivydělávat jako noční hlídač, aby si zajistil alespoň průměrný standart. A nikdo ty peníze nebere jako kdovíjaký milodar...

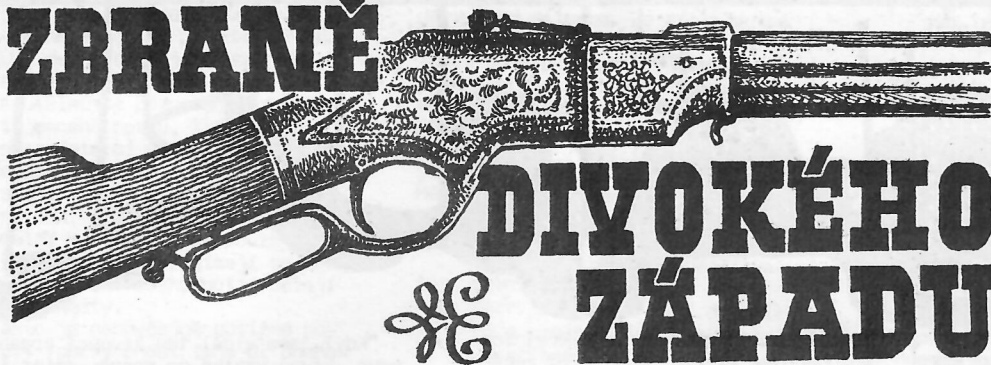
Ovšem pokud v našich důchodcích bude nadále přetvávat pocit vděku, tak s takovou to asi nevyhrajeme. Lež má sice krátké nohy, ale stejně ještě může volbám pěkně šlápnout na krk.

Aleš Bártek

PĚT

ZBRANĚ

Dva hlasy z Moravy

Po marných pokusech strhnout na sebe pozornost olomoucké veřejnosti sáhla v posledních dnech Společnost pro Moravu a Slezsko k nové metodě. Tentokrát si propůjčila pro svoje účely záštitu olomouckého arcibiskupství, když se rozhodla 6. 4. 1990 uspořádat "Vzpomínkové shromáždění" před chrámem sv. Václava v Olomouci.

Je zde třeba upozornit, že si církev dává zcela samozřejmou zásadu - být nepolitickými, což nikterak nepopírá politickou angažovanost

křesťanů. Posláním církví je tvořit "Boží království" v duchu evangelia. A tak se ptáme, v čem "Společnost pro Moravu a Slezsko" naplňuje poselství "radostné zvěsti", když se tak vehementně vtlačila na církevní půdu? Které blahoslavenství z Ježíšova Horského kázání alespon vzdáleně odpovídá jejich snahám? Za spravedlnost jakou, koho ti lidé bojují? Jaké přinášejí Kristovo poselství, poselství lásky, pokoje a smíření?

Za povšimnutí stojí, že posledních dvacet let se postavením Moravy nikdo nezabýval. Morava a Čechy byly chápány jako jedna Česká země. Václavské náměstí se sochou sv. Václava se staly symbolem svobody pro všechny naše občany. K čemu jsou tedy dobré separatistické myšlenky, které se snaží "Společnost pro Moravu a Slezsko" uměle vnášet mezi nás Moravany?

Petr Frána Vít Pelikán

ROLAND AUZET

Roland Auzet

Fanoušci minimalismu a hudební avantgardy si jistě nenechali ujít vystoupení mladého francouzského percussisty Rolanda AUZETA. Tento mladý Pařížan, hráč na bicí, bubny a bubínky i jiné "blíže nedefinovatelné" hudební nástroje, zaujal bohužel snad jen z poloviny obsazený sál svou pozoruhodnou až bizarní hudbou. Jeho olomoucký repertoár obsahoval skladby šesti různých současných autorů, jako jsou Xenakis, Alsina, Tanaka, Taira a další. Každá jednotlivá skladba měla svou tvář dokreslenou citlivým a osobitým Auzetovým podáním. Nelze se nezmínit o skladbě Argentince žijícího v Paří-

ži-J. Taira, při jejíž interpretaci si Roland zvolil dosti neobvyklé doprovodné nástroje - čtyři květináče různých velikostí, z nichž paličkou vyluzoval překvapivě libé zvuky doplnované anglickým překladem Homérova "Hymnus země". U jedné z dalších skladeb se člověk až pozastavuje nad tím, co za zvuky dokázal Roland vyluzovat ze svého těla. Celá skladba byla založena na schopnosti bez jakéhokoliv nástroje, slova a noty, poplácáváním, škrabáním, boucháním se (já nevím čím ještě) do vlastního těla vyvolat rytmus.

U nás je tento druh hudby bohužel dosud popelkou. Francie je jednou ze zemí, kde se tento hudební žánr těší

velké oblibě publika. Ze známějších představitelů jsou to vedle Rolanda také Silvio Gualda a Gaston Sylvestre. Roland hodně cestuje po Západní Evropě, minulý měsíc se účastnil festivalu v Los Angeles, ale ve Východní Evropě je poprvé. Během svého několikadenního turné hrál v Brně, Olomouci, Praze a Bratislavě, v květnu má koncertovat v Paříži a příští rok se chystá do SSSR. Olomouc by měl počítit svou návštěvou snad i za rok; v jeho repertoáru by se měly objevit i skladby jistého olomouckého autora(!). Roland se svému žánru věnuje od svých dvaceti let a má se podle vlastních slov stále co učit. Kromě toho se také rád zaposlouchá do jazzu a rock'n rollu.

Zpracovaly: Leona a Šárka

Pomalu si zvykáme
Pomalu si sedáme
A zubatý stín schodiště
Reže nám tvář

Bílou holí ťukáme
Namáhavě hekáme
O stupínek hrdější
Zůstáváme uprostřed

MICHAL KRYL

Již příští týden - tedy v úterý, 1. května 1990, bude v Olomouci obnovena tradice, jejíž návaznost byla totalitní mocí na dlouhá léta přerušena. Všichni, kdo v tento den zamění teplo svých postrevolučních domovů za mumraj olomouckých ulic, stanou se účastníky 1. svobodného a zaručeně originálního MAJÁLESU:

Mnozí, především ti později narození, teď zcela jistě tápou ve své slovní zásobě a hledají výše uvedené slovo, ti dříve narození pravděpodobně opravují jeho význam.

Takže - aby bylo jasné: Klimešův Slovník cizích slov definuje Majáles jako "tradiční jarní studentskou slavnost". My víme, že se vždy jednalo o bujaré studentské veselí, studenti vycházeli do ulic v maskách, parodovali postavičky a postavy měst, v nichž studovali, vymýšleli řadu taškařic a snažili se chovat nezbedně. Nedílnou součástí každého majálesu je volba KRÁLE MAJÁLESU.

Ten býval již v minulosti obdařen značnými pravomocemi, byl obletován, byl vůdčí osobností různých žertovných akcí, šlo vždy o mimořádnou osobnost, takže jeho povely a pokyny bývaly něčím důležitým a respektovaným. V letošním roce si studenti za KRÁLE MAJÁLESU vybrali osobnost, která oplývá nejen vysokou inteligencí, ale i smyslem pro humor, takže se máte vsutku nač těšit.

A teď k organizaci: V letošním roce, který je významný především tím, že v něm proběhne 1. svobodné volby, požádali studenti university olomoucké OF, aby jim pomohlo při organizování

onoho májového gigantu. Jde především o to, že OF by mělo studentům pomoci k tomu, aby již v příštích letech mohli Majáles pořádat sami. Do programu Majálesu má být navíc zařazena i předvolební kampaň. Všechny politické strany, které o to projeví zájem, budou mít v prostorách Horního a Dolního náměstí své předvolební stánky, v nichž se budou snažit zaujmout "lid obecný". Je pochopitelné, že i studenti by se měli určitým způsobem do kampaně zapojit.

Samotný program by měl začít v 9.00 hod. na Žižkově náměstí (VŠK 17. listopadu), odkud vyrazí průvod plný rozmanitých masek směrem na Horní náměstí. Tam se tato lidská množina rozplyne a od té chvíle bude již záležet na každém ze zúčastněných, jak bude trávit majálesový den. O jeho přízen bude usilovat spousta nejrozumnějších lákadel. Jejich rozdělení a obsah si můžete přečíst na plakátech, my bychom upozornili především na dě-

ni, které se bude odvíjet na Žerotínově náměstí (u Pedagog. fakulty). Od 12.00 hod do 18.00 hod. zde bude kulturnovat skvělý kulturní program, který bude sestávat z vystoupení různých rubežních těles a amatérských divadel. Možnost pro své uplatnění zde naleznou i ti, kteří, přišedší na Žerotínovo náměstí, budou chtít přispět svým nástrojem (hudebním) k dílu. Zkrátka a dobře - nic není předem dáno - kdokoli pocítí nepřekonatelnou

koli pocítí nepřekonatelnou touhu pobavit publikum, bude mít k tomu jedinečnou příležitost. Skutečnou perlou studentského programu budou 2 propagační stánky z nichž jeden bude propagovat OF a v druhém - světe div se -

- budou prodávána skripta doc. J. Machalíka a podobné "perly" totalitní éry - a za přiměřeně směšnou cenu.

S organizací Majálesu jsou však spojeny i určité potíže: Kulturní komise SUS potřebuje k úspěšnému zvládnutí oslav následující kvanta studentů - 20 dívek na pomoc v dětských koutcích - ty budou realizovány dva, první bude v Divadle hudby, druhý v podloubí v ústí Dolního náměstí (u prodejny Tesly). Pro děti zde budou promítány různé filmy a pořádány nejrozumnější hry.

SUS dále potřebuje 50 studentů, kteří by pomohli OF při pořadatelské službě. Ale pozor! Nebude to zadarmo! Parta, která se nejvíce zapojí do organizace, obdrží posléze prémii SUS - soudek piva. Stejná prémie čeká na skupinu, která ohromí Majálesový průvod nejlepší maskovací technikou. Studentská unie dále vyzývá všechny středoškoláky, aby i oni obohatili majálesový průvod svou účastí.

Program Majálesu vyvrcholí večer v olomouckém letním kině, kde bude nejdříve od 19.00 hod. probíhat jazzový večer a posléze zde bude promítán budovatel'ský film z 50. let - samozřejmě s Jiřinou Svorcovou v hlavní roli.

S celodenním programem na náměstích bude alternovat sportovní den, který bude organizován v areálu Spartakiádního stadionu pod záštitou Sigmy ZTS. Na SUS je k dispozici 1000 volných vstupenek pro studenty UP, takže vy, kdo chcete 1. májem přispět ke své stihlé linii, neváhejte a přijďte si pro ně.

Domnívám se, že výše nastíněný program bude natolik všeobsažný, že nebude v Olomouci živáčka, jenž by s v úterý setrval ve svém příbytku. Pokud se tak nestane, emigruje celá naše redakce do zahraničí.

HOWGH

Zprávu sestavil na základě informací Miloše Korhoňe (kult. sekce SUS) a dr. Lamače (OF)

Tomáš Piňos

Řekli jsme „A“...

V hlavě mi rýpá červ pochybností o tom, jestli to, co dělám, má nějaký význam, jestli naděje, které vkládám v budoucnost, nejsou utopii, a tak dále až po myšlenku, jestli jsem v této zemi doma a Češi jsou mi národem opravdu nejbližším. Ještě nedávno bych to považoval za absurdní a Lendla jsem kritizoval za to, že se cítí být Američanem, a dnes nevím...

Zdá se mi jaksi pohybné být hrdý na název, jehož hodnota tkví pouze v něm samotném. Chvástáme se tím, že jsme Češi, chvástáme se naší kulturností, chvástáme se "sametovostí" /to slovo už téměř nenávidím/ naší revoluce...

Ale, co děláme? Třese se strachy. Z možného obnovení totality na jedné straně a z možné nezaměstnanosti, sociálních nejistot či snížení životní úrovně v případě, že totalita obnovená nebude a hodnota našeho života bude záviset opravdu jen a pouze na našich schopnostech. Tyto nesmyslné, bizarní a bohužel nutno říci typicky české úvahy a strach o vlastní koryto a plnou peněženku nás vedou tak daleko, že jsme schopni svobodně volit komunisty. Ne nové, obrozené, ale přesně ty, proti kterým jsme včera bojovali. Fuj...

Koncem listopadu mi říkal můj známý: "Teď jsme řekli A. Co myslíš, kolik z nás je schopno říct i to B?" Tehdy jsem se smál...

Jiří Brdečka

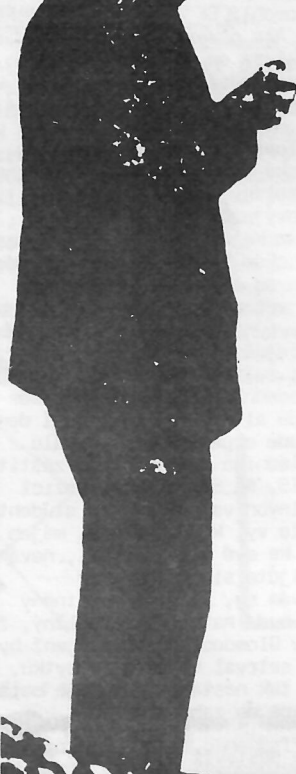
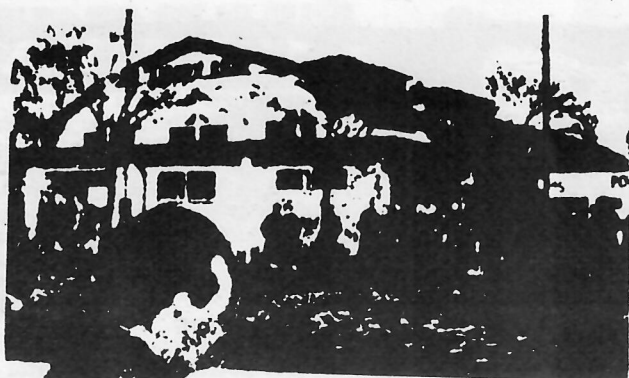
Přetlak - časopis studentů University Palackého v Olomouci. Šéfredaktor: Michal Kryl, redakční rada - Tomáš Piňos, Tomáš Novák, Milan Hanuš,

grafika - Jiří Duriš, pisárky - Leona Mrázová, Věra Obšnajdrová, Šárka Machová, jazyková korektura - Veronika Hádková. Adresa redakce: Křížkovského 14, Olomouc

INDEX 47 114 Uzávěrka 24. 4. 1990 v 4.00 hodin PRINT BY MTZ OLOMOUC

SJEM

**RUDÉ HVĚZDY
KNIHOVNA 1**

SOUDRUHU MACHALÍKU!

JSI NÁŠ NEJLEPŠÍ PŘÍTEL,
MÁME TĚ MOC RÁDI
A OPRAVDU NÁM NENÍ JEDNO, JAK ŽIJEŠ.
VŽDYŤ - PŘIJĎ MEZI NÁS,
ZAPÁLÍME V KRBU,
PUSTÍME TI NĚJAKOU HUDBU
(MÁME SPOUSTU DESEK ZE ŠVAJCU).
SKUTEČNĚ BYCHOM SI PŘÁLI,
ABY SE TI TO UŽ VŠECHNO KONEČNĚ
ROZMOTALO.

Redakce

**Cena
50 hal.**

